

Express Pomorski

Redakcja i Administracja: Toruń, ul. św. Katarzyny Nr. 3. Telef. Nr. 326

Wstrzymać eksport!

W okresie przesilenia gospodarczego, jakie kraj nasz przeżywa wskutek sanacji skarbu, z takim trudem i powodem przeprowadzonej przez ministra skarbu, p. **Wł. Grabskiego**, w chwili zmagania się naszego szafarza skarbu z nieokreślonym jeszcze paskarstwem, lichwą i chęcią podbijania cen przez niesumienne jednostki, pragnące w ostatnim bodaj momencie napełnić tak suto wypchane kiesy, kosztem znikającego w ostatnich latach konsumenta -- w takiej chwili wszelkie kroki, zmierzające do osłabienia i temsamem podkopania dzieła sanacji przez „biednych” przemysłowców różnego autoramentu, winny być bezwzględnie demaskowane i ukrócone!

Wywóz artykułów pierwszej potrzeby, do jakich bezsprzecznie należą wyroby tytoniowe, winien być zakazany, o ile celem jego nie jest przyczynienie się do sanacji skarbu przez przospalenie tenażu skarbowi dochodów w postaci obcych walut, osiągniętych dzięki eksportowi! O ile zrozumiałem jest eksport artykułów, które bez uszczerbku dla krajowej konsumpcji mogą i winny być wywiezione z kraju, o tyle karygodny jest wszelki wywóz, zmierzający do wywołania niezadowolenia szerokiej masy i spotęgowania drożyzny, by przy tym ogniu upiec dla siebie bodaj ostatnią tustą pieczę!

Jak wiadomo, rząd przystąpił do zrealizowania ustawy o monopolu tytoniowym, tj. do wykupienia z rąk „biednych” fabrykantów prywatnych fabryk tytoniowych. Jest publiczną tajemnicą, że prywatni fabrykanci tytoniowi porobili na swych przedsiębiorstwach kolosalne fortuny, nabywając nieruchomości i majątki ziemskie. W szeregu tych fabryk znalazła się i fabryka niejakiego p. **Adama**, właściciela aż trzech fabryk cygar w Bydgoszczy, Grudziądzu i Inowrocławiu, które go wyroby mają ustaloną markę na Pomorzu, w Poznańskiem i na Górnym Śląsku, tj. w dzielnicach, które najwięcej konsumują, wzgl. wypalają cygar. Od dłuższego jednak czasu p. **Adam, żyd-Niemiec**, wstrzymał sprzedaż swych wyrobów w wymienionych dzielnicach, tłumacząc, że obowiązujący go cen ulk naraża jego kieszeń na „kolosalne” straty (czytaj: nie daje kolosalnych zysków). Uzyskuje tedy, dzięki wpływom pewnych jednostek, zezwolenie Dyrekcji Monopoli na nieograniczony wywóz swych wyrobów do Gdańska, gdzie je najspokojniej w świecie magazynuje, bowiem rynek gdański nie jest w stanie skonsumentować i setnej części eksportowanych przez niego wyrobów.

Nawiasem nadmienić należy, że opłata eksportowa cygar wynosi zaiedwie 2 (wyróżnie dwa) złote od 1000 (tysiąca)

sztuk! Nieprawdopodobne, lecz prawdziwe!

Jakż jest cel tego masowego eksportu cygar do Gdańska? Cele są dwa.

Od dłuższego czasu hurtownicy tytoniowi Pomorza, Poznanskiego i Górnego Śląska zwracają się do Dyrekcji Monopoliów ze skargami, że mimo iż na rynku odczuwa się brak lepszych gatunków cygar, kolosalne ich ilości, ho sięgające dziesiątek milionów sztuk wywozi się za zezwoleniem tejże Dyrekcji Monopoliów, gdzie są magazynowane, by po pewnym czasie, już jako kilkakrotnie droższe, w drodze szmuglu przywieźć z powrotem do kraju! Dzieli tena napycha się kieszenie fabrykantów nowym haraczem, a również i „naszych” „sympatycznych” Niemców gdańskich! Wszelkie skargi do Dyrekcji Monopoliów są wołaniem głodnego na puszczy! To cel jeden.

Drugi natomiast posiada pewne subtelne, ledwo dostrzegalne podłoże propagandy, której końcowym celem jest przekona nie konsumentów o niezaradności naszej, o nieumiejętności fabrykowania tak dobrze, jak to robili zwolennicy Wilhelma. Jak już zaznaczyliśmy, rząd nasz wykupuje fabryki prywatne, by je dalej prowadzić w swym zarządzie, choć z dawnymi pracownikami i wedle dawnego systemu. Ale od czego jest agitacja? Czy pamiętacie zacieklą agitację przeciw monopolowi? Coś podobnego powtarza się i obecnie. Wprawdzie nie przeciw monopolowi jako takiemu, ale przeciw jego fabrykantom w przyszłości. Próbką tej agitacji już się odhyła w związku z nabyciem przez rząd fabryki poznańskiej **Ganowicza i Wlekińskiego, p. f. „Patria”**. Otóż „wtajemniczeni” zapewniali że dopóty wyroby tej fabryki będą dobre, dopóki będą w obiegu wyroby w opakowaniach dawniejszych, t. j. „Patrii”. Z chwilą zaś, gdy opakowania będą rządowe, zamiast tytoniu będzie się paliło słano rządowe. (Tu dodać trzeba, że wyroby rządowe są ocale niebo lepsze, niż prywatne). Taka sama subtelna agitacja będzie zapewne prowadzona, gdy rząd uabędzie i poprowadzi fabrykę **Adama**. Agitacja o tyle niebezpieczna, że rozkładać zapewne będą, dzięki masowemu eksportowi, że „tych dobrych wyrobów wogóle nie zostało, albowiem wszystko wywieziono już do Gdańska. Jeśli chcecie dobre cygara, to szmuglujcie je z Gdańska.”

Dlatego, póki czas, zwracamy uwagę na stronę zakulisową panów fabrykantów, na ich subtelne pociągnięcia i głosno wołamy:

„Wstrzymać eksport!”

Czy jednak słowa nasze osiągną skutek, postaramy się w swoim czasie powiadomić naszych czytelników. Spodziewamy się, że będą skuteczne!

Znowu dwie trumny lotnicze.

KRAKÓW, 3. 7. (AW.) Dzisiaj popołudniu miała miejsce katastrofa lotnicza na aparacie „Ansaldo A 300”. W obsadzie znajdowali się por. pilot Jan Latawiec oraz por. obserwator Karol Lasocki. Apa-

rat na wysokości 80 metrów począł spadać między koszarami 8 pp. Por. Lasocki wyskoczył z samolotu zabijając się, zaś por. Latawiec został zmiażdżony przez aparat

Dymisja wiceministra Łopuszańskiego?

WARSZAWA, 3. 7. (Tel. wł.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu, po ukończeniu dyskusji nad budżetem Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ., w głosowaniu przyjęto budżet tegoż Ministerstwa. Frzedtem jednak, na wniosek pos. Nowickiego (Wyzw.) skleślono uposażenie wiceministra. Jak sły-

chac, w wyniku głosowania nastąpiła dymisja p. wicem. Łopuszańskiego.

Z innych spraw załatwił Sejm dzisiaj: Budżet Min Rolnictwa, który przyjęto oraz uchwalono budżety gen. dyrekcji poczt, tel. i telef. i gen. dyrekcji służby zdrowia.

Ważne oświadczenie Herriota.

PARYŻ, 3. 7. (Pat.) Na wspólnym posiedzeniu senackich komisji spraw zagr. i finansów Herriot przedstawił przebieg obrad w Chequers, podkreślając, iż **Mac Donald** w dążeniu do zapewnienia bezpieczeństwa Francji, którego najlepszą gwarancją byłoby zawarcie sojuszu anglo-francuskiego, wyraził w tej sprawie swoją zasadniczą zgodę. W sprawie kontroli generalnej Herriot oświadczył, że Francja zachowuje

całkowitą swobodę działania w odniesieniu do okupacji zagłębia Ruhry, przy czym zaznaczył, iż w konferencjach swoich odbytych w Brukseli z ministrami belgijskimi **całkowicie porozumienie zdoła osiągnąć** z nadzwyczajną łatwością. Poruszając następnie sprawę przystąpienia Niemiec do Ligi Narodów, Herriot oświadczył, że określenie najwłaściwszego terminu sprawy będzie zadaniem sprzymierzeńców.

Komedja przesileniowa skończona.

GDAŃSK, 3. 7. (Pat.) Na wczorajszym posiedzeniu sejmiku gdańskiego uchwalono 55 głosami przeciw 45 votum zaufania dla senatu. Przeciwko wnioskom głosowali socjaliści, komuniści i Pelacy.

GDAŃSK, 3. 7. (AW) „Baltische Presse” omawiając wynik głosowania wczoraj w sejmie gdańskim, dzięki któ-

remu senat obecny korzystać będzie z zaufania sejmiku, pisze m. in.: W ciągu wielu tygodni utrzymywano stan przesilenia po to tylko, aby w ostatniej chwili udzielić votum zaufania senatowi, którego wybitni członkowie pozostają pod ciężkimi zarzutami, do tej pory nie usuniętymi.

Nasi emigranci nie będą oddani na pastwę losu.

GENEWA, 4. 7. (Pat.) Na wczorajszym plenarnym posiedzeniu międzynarodowej konferencji pracy przyjęto ważny dla Polski projekt konwencji międzynarodowej w sprawie traktowania robotników cudzoziemskich narówni z krajowymi w razie nieszczęśliwych wypadków. Równość trak-

towania przysługuje robotnikom i ich rodzinom niezależnie od miejsca zamieszkania, lecz tych państw, które ratyfikowały będą wspomnianą konwencję. Państwa nie posiadające ustawodawstwa w sprawie nieszczęśliwych wypadków, obowiązane są wydać odnośną ustawę w ciągu trzech lat od ratyfikacji.

„Lwów” wraca.

CHERBURG, 3. 7. (Pat.) Polski statek szkolny „Lwów” opuścił wczoraj port tutejszy, udając się do Gdyni

opuścił wczoraj port tutejszy, udając się do Gdyni

Konferencja małej ententy.

PRAGA, 3. 7. (Pat.) Konferencja małej ententy zbierze się tu 11 lipca. Państwa, wchodzące w skład małej

ententy, będą reprezentowane przez swoich ministrów spraw zagr.

Gdańsk nie może dostać pożyczki.

GDAŃSK, 3. 7. (AW.) Biuro prasowe senatu zaprzecza pogłoskom o uzyskaniu pożyczki zagranicznej na cele budowlane. Komunikat z ubolewaniem stwierdza niemożli-

wość uzyskania w obecnej chwili przez Gdańsk większej pożyczki zagranicznej na cele budowlane na rynkach zagranicznych.

Nowe wybory na Śl. Opolskim.

BERLIN, 3. 7. (Pat.) Ministerstwo spraw wewn. po porozumieniu się z przywódcami stronnictw wyznaczyło na d.

14. września br. termin przeprowadzenia na Śląsku Opolskim ponownych wyborów do parlamentu Rzeszy.

Dziennie 78 fen.

BERLIN, 3. 7. (AW.) Na dzisiejszym posiedzeniu sejmiku pruskiego, posłowie górnoludscy rozłożyli na trybunie

dywany, wyrabiane przez tkaczy śląskich, objaśniając, że tkacz pracujący 11 godz. dziennie zarabia 78 fen. za swą pracę.

Nowy konsul Rzplitej w Berlinie.

WARSZAWA, 3. 7. (AW.) Stanowisko konsula gen. Rzeczypospolitej w Berlinie obejmie muje Zieliński, dotychczasowy wicedyrektor departamentu administracyjnego M. S. Z.

Wiadomości finansowo-gospodarcze

O monopol spirytusowy.

Jakkolwiek wydanie ustawy o monopolu spirytusowym w tej czy innej drodze nie ulega wątpliwości, dowiadujemy się, że Ministerstwo Skarbu nie przystąpiło jeszcze do tworzenia od-

powiednich organów. Dopiero po wydaniu ustawy rozpoczną się prace organizacyjne, które będą trwały conajmniej rok ze względu na ogromne trudności i związane z tem koszty.

Pozwolenie na wywóz trzody chlewnej.

Decyzja Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dn. 10. 5. 1924 r. zezwala na wywóz z Rzeczypospolitej Polskiej trzody chlewnej w ilościach nieograniczonych, za pobraniem jedynie opłaty wywozowej w wysokości zł. 3 od sztuki. Trzoda chlewna nie została skreślona z listy artykułów zabronionych od wywozu, wobec cze-

go przy eksporcie obowiązują nadal zezwolenia Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu. Również w powyższym terminie Komitet Ekonomiczny Ministrów polecił Głównemu Urzędowi Przywozu i Wywozu wydawać bez ograniczeń i opłat wywozowych zezwolenia na wywóz bydła rogatego.

Warszawa 3. VII. 1924 r.

Komunikat Agencji Wschodniej.

Waluty.

Gotówka.	Dewizy.
Dolary St. Zj. 5,18 1/2, 5,21, 5,16 *	Belgia 23,54 23,65, 23,43 *
Franki belgijskie — — —	Berlin — — —
francuskie — — —	Budapeszt 6,50,
szwajcarskie 92,30,	Bukareszt — — —
Fanty angielskie — — —	Gdańsk — — —
Korony austr. — — —	London 22,47, 22,40, 22,51, 22,29,
czeskie 15,27,	N. Jork 5,18 1/2, 5,21, 5,16 *
węgierskie — — —	Paryż 26,81, 26,94, 26,68 *
Lei rumuńskie — — —	Praga 15,27, 15,34, 15,20 *
Liry włoskie — — —	Szwajcaria 92,30, 92,76, 91,84 *
Miljonówka 0,54	Wiedeń 7,32, 7,35, 7,29 *
Pożyczka dolar. 2,40,	Włochy 22,32, 22,27, 22,38, 22,16,
Bony złote 0,75, 0,77,	
Pożyczka złota 7,10 7,20,	
Tendencja bez zmiany.	

Akcje.

Dyskontowy 4,85,	Zw. Sp. Zarobk. 4,—, 4,10,
Handlowy 3,35, 5,50,	Związek Ziemian 0,3c,
Kredytowy I,—, 1,20, XI 0,65, 0,70,	Przemysłowców Polskich 0,—
Dla Handlu i Przemysłu 1,60, 1,70,	Handlowy Poznań 0,—
Kijewski 0,21, 0,22,	Kabel 0,70,
Puls 0,35,	Siła 0,44, 0,46,
Spies 0,94, 0,97,	Chodorów 3,60, 3,70,
Wildt 0,18,	Czerstów 0,45, 0,60, 0,55,
Zgierz 2,10, 1,70, 2,—,	Częstocice 1,50, 1,80, 1,85,
Elektrownia 0,—,	Gostawice 0,—,
P. T. E. 0,—,	Michałów 0,45, 0,55,
Węgiel 3,40, 3,70, 3,60,	Cukier 3,05, 3,50, 3,40,
Cerata 0,—	Firley 0,43, 0,47,
Polska Nafta 0,40,	Łazy 0,12, 0,13,
Nobel 1,55, 1,58,	Ostrowieckie 5,95 6,60, 6,50,
Cegielski 0,52, 0,58,	Parozowy 0,30, 0,32, 0,31,
Lilpop 0,50, 0,58, 0,56,	Pocisk 1,40, 1,55,
Modrzejów 4,25, 4,50, 1, 4,80, 4,48, 5,	Rohn 0,30, IV V 0,30,
Grodzisk 0,—	Rudzik 1,10 1,15 V 1,10 1,15
Rylscy 0,15,	Starachowice 2,22, 2,35 bez kuponu
Fitzner 3,40, 3,60,	Ursus 1,05, III 1,05,
Norblin 0,46, 0,49, 0,47,	Zieleniewski 0,—
Orwein 0,—,	Polski Lloyd 0,—
Konopie 0,—,	Zagłoga 0,24, VII 0,24
Zawiercie 33,—, 36,—,	Haberbuch 4,65, 4,85,
Zyrardów 58,75, 59,—, 58,—,	Klucze 0,—
Borkowski 0,90, 0,88,	Mirków 0,—
Jablkowski 0,18,	Spirytus 1,40,
Syndykat 0,—,	Centrala Rolników 0,—
Wysoka 0,00	
Zachodni 1,55, 1,65	
Tendencja nieco mocniejsza.	

Poznań, 3. VII. 1924 r.

Poznańsk. Bank Ziemian 0,—	Herzfeld Victorius 0,—
Młynarzy 0,—	Lubań 50,—
Arkona 0,—,	Dr. Roman May 0,—,
Browar Krotoszyński 0,—,	Piechcin 0,—
Centrala Rolników 0,65,	Piótno 0,40
Garbarnia Sawicki 0,30	Poznańska Sp. Drzewna 0,75,
Hartwig Kantorowicz 2,50	Tartak we Wrześni 0,—
Goplana 0,—,	Unja 4,90,
Zjedn. Browary Grodziskie 0,—,	Wytwórnia Chemiczna 0,35,
Hurtownia Związkowa 0,—,	
Tendencja bez zmiany.	

Gdańsk, 3. VII. 1924 r.

Warszawa 111,47, 113,03	Paryż — —
Złoty 110,72, 111,28	Praga — —
N. Jork 5,7805, 5,8095	Szwajcaria — —
London 25,—	Belgia — —
Wiedeń — —	Holandja — —

Ziemiopłody.

Warszawa, 1. 7. 24 r.	Mąka żytnia kongr. 80% 0 15,—
Zyto kongr. 118 f. wagi gw. 11,67	Otręby żytnie 5,75,
Pszenica poz. 116 f. gw. 23,22	Owies poz. jednolity 14,12
Mąka pszenna Nelson franco Warszawa 50,—,	Tendencja utrzymana.

Kredyt w Pocztovej Kasie Oszczędności dla rzemiosła i drobnego przemysłu

WARSZAWA, 3. 7.

Departament przemysłowy ministerjum przemysłu i handlu podaje do wiadomości, że Pocztowa Kasa Oszczędności, udziela na wniosek Wydziału drobnego przemysłu i rzemiosła ministerjum przemysłu i handlu, dla rzemiosła i drobnego przemysłu krótkoterminowych (do 3 miesięcy) pożyczek na kapitał obrotowy, za gwarancją bankową.

Podania, należycie zaopatrzone w znaczki stempowe, z zaznaczeniem, że chodzi o kredyt z Pocztovej Kasy Oszczędności, należy kierować do wojewódzkiego wydziału przemysłowego tego województwa, w którego okręgu zakład się znajduje, za wyjątkiem drobnych przemysłowców i rzemieślników m. Warszawy, którzy wnoszą podania wprost do ministerjum przemysłu i handlu.

Monety dziesięciogroszowe

Pierwszy transport monet 10-groszowych, które bite są w mennicy w Szwajcarii, przy był już z zagranicy. Monety 10-groszowe znajdują się w obiegu już w najbliższych dniach.

Wpływy z monopolu

Preliminarz na miesiąc czerwiec r. b. przewidywał wpływ z monopolu tytoniowego w sumie 10 milionów zł. Tymczasem w ciągu pierwszych 2-ech dekad tego miesiąca wpłynęło do kas skarbowych z monopolu tytoniowego 9 milionów zł., co pozwala przypuszczać, iż wpływ za cały miesiąc czerwiec przekroczy sumę preliminowaną o kilka milionów złotych.

Niedołężstwo powodem braku gotówki

Nasze dotychczasowe starania, mające na celu zdobycie kredytów zagranicznych nie odnoszą, jak dotąd pełnych rezultatów.

Bank gospodarstwa krajowego zasypany jest dosłownie wołaniami o kredyty, których oczywiście nie może załatwić przychylnie dla braku gotówki. (Dotąd wpłynęło przeszło 1800 podań o kredyt pomimo ciężkich warunków).

Jest to stanowczo dowodem naszej nieudolności w nawiązaniu stosunków zagranicznych. Niemcy, które przechodzą również bardzo poważny kryzys gospodarczy, uzyskały ostatnio

Rekrucil a nie zapominajcie o własnej bieliznie, gdy was zawołają

W myśl rozkazu Oddziału I Szt. Gen. rekruci rocznika 1902 t. zw. nadliczbowi, mają przynieść ze sobą dwa komplety własnej bielizny letniej i dwie pary onucz.

Za używanie tych przedmiotów otrzymują oni przy zwolnieniu odszkodowanie pieniężne. Wysokość odszkodowania

Wynajmiecie gmach giełdy na dancing I ruch będzie i zarobek

WARSZAWA 3. 7.

Wczorajsze zebranie giełdowe miało przebieg niezbyt ożywiony przy tendencji zasadniczo niezmienionej, t. j. naogół słabej.

W grupie bankowej dało się zauważyć pewne polepszenie dla akcyj Banku Handlowego; kursy innych — niezmiennione, obrotu niewielkie. Chemiczne, elektryczne i cementowe — raczej niżelkowo. Należy zauważyć mocne podwyższenie kursu Cera ty. Notowanie wczorajsze — 25 gr. — jest o 60 proc. wyższe od poprzedniego, jednak odniesione być winno na karb przypadłości tembardziej, że akcja ta przez czas dłuższy nie dokonywała żadnych obrotów.

Do podania winny być dołączone: 1) odpis świadectwa przemysłowego, 2) spis inwentarza przedsiębiorstwa z podaniem szczegółowych cen maszyn i narzędzi, wartości surowców, gotowych wyrobów, nieruchomości i t. d., 3) bilans obrotów za ostatnie trzy miesiące, 4) odpisy nakazów płatniczych wymierzonych i zapłaconych podatków rządowych, 5) przy przedsiębiorstwach obowiązanych do rejestracji, wywiąg z rejestru handlowego, przy spółkach nadto odpis aktu spółki, 6) o ile możliwości oświadczenie jakiegoś banku, o gotowości udzielenia żyr.

Do czego dochodzi zuchwałstwo galicjanderskie Dymisjonowany przez ministra urzędnik odmawia przyjęcia dymisji do wiadomości

Gospodarka galicjanderów w bankach państwowych, które „wienerschnittle“ władają lub władają, wymaga specjalnej monografii.

„Express Poranny“ jest w posiadaniu niesłychanie sensacyjnych materiałów, których publikowanie wkrótce rozpocznie.

Tymczasem jednak galicjandery „rękami i nogami“ trzymają się intratnych synekur i nie cofają się przed niczem, gdy z którejkolwiek strony czyni się najmniejsze usiłowanie w kierunku uzdrowienia panujących stosunków.

Oto przykład.

Naczelnym dyrektorem Banku Rolnego jest p. Hebda — oczko w głowie wszelkiej Małej Polski. Pod jego rządami Bank Rolny doszedł do zupełnego rozstroju, tak iż b. minister reform rolnych p. Ludkiewicz, uznał za konieczne poprosić p. Hebdę, by czempredzej powrócił do „ścisłej ojczyzny“. Otrzymałszy od ministra pismo dymisyjne, p. Hebda odpowiedział mu drugim pismem, komunikując, iż dymisji swej do wiadomości nie przyjmuje.

Na taki skandal mógł się, do prawdy, zdobyć tylko galicjander.

SEJM

Czerwonego bolszewika wyrzucono na miesiąc za drzwi Zieloni — odmówili praw pracownikom umysłowym

Wczorajsze posiedzenie Sejmu pozwoliło nam wypościć na jeden dzień od forsownego rozpatrywania budżetu, poświęcone było bowiem wyłącznie nagromadzonemu w pokaźnej ilości ustawom o znaczeniu czy sto społecznym.

Na porządku dziennym obrad figurowały dwie takie ustawy:

o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia

(powtórnie przez Sejm rozpatrywana, gdyż Senat wniósł do niej kilka o kapitalnym znaczeniu poprawek) oraz ustawy o

pracy młodocianych i kobiet. Te ostatnią ustawę spotyka podobny los, jak i poprzednią, — gdyż Sejm musi zajmować się zmianami, — proponowanymi przez drugą Izbę.

Posłowie komuniści kolejno

dają znać o sobie w Sejmie.

Po nauczce, jaką otrzymał od pos. Malinowskiego pos. Królikowski, ochłonął on nieco w swych zapędach używania trybuny parlamentarnej dla celów obmierzłej propagandy bolszewickiej. Jednakże zły duch, pokutujący w tym polityku z moskiewskiej łaski, podszepnął mu szatański pomysł wypowiedzenia programowego exposé komunistycznego, w związku z rozpatrywaną ustawą o zabezpieczeniu od bezrobocia.

P. Królikowski rozpoczął swą przemowę nibyto nawiązując do art. 1 rozpatrywanej ustawy. Już pierwsze jego słowa wniósł podrażnienie i znały dość poważny poziom debaty.

Napomnienie p. marszałka Rataja, aby mówca trzymał się ściśle tematu, nie skutkowało. P. Królikowski, nie oglądając się na nie, recytował nauczona przez korepetytorów z za kordonu, lekcję.

Marszałek: Panie pośle, proszę mówić do art. 1.

Pos. Królikowski: (Bez zająknięcia — świetnie się obkuli!) Konkurencja między kapitalistami... kapitalistyczny ustroj, wojsko, policja...

Marszałek: Przywołuje pana do rzeczy.

P. Królikowski: (Impertynencko) Nie umiem przerywać w środku zdania.

Pos. Czapiński (P. P. S.): Największe bezrobocie jest w Rosji.

Ks. Kaczyński (Ch. D.): Pan kompromituje bolszewików!

Pos. Królikowski (z nieznanym spokojem): Kapitaliści spauperyzowali masę...

Nakreślona pozytywna widocznie nie może się zatrzymać.

Wreszcie temu ferworowi oratorskiemu nakładła hamulec p. marszałek, który po bezskutecznym kilkakrotnym ostrzeżeniu krnąbrnego komunisty, stawia wniosek o wykluczenie go z Sejmu na przeciąg 1 miesiąca.

Pos. Królikowski usiłuje przemawiać dalej, ale słowa jego giną w ogólnej wrzawie.

Marszałek zarządził głosowanie. Jest większość i p. Królikowski w przeciągu miesiąca ma zamknięty wstęp do Izby.

Jest to tem boleśniejsze, że razem z wykluczeniem p. Królikowski stracił 800 zł. diet poselskich.

Podobno pociesza się tem, że ekwiwalent otrzyma w rublach sowieckich wraz z medalem za „usierdję“.

Zjazd biskupów w Częstochowie

Wczoraj przybyło do Łodzi 26-ciu biskupów. Przybyli: Dalbor, Kakowski, Ropp, Teodorowicz, Twardowski, Zdzitowiecki, Fulman, Przedziecki, Gall, Fiszler, Plunder, Łukomski, Łoziński, Mańkowski, Tymieniecki, Łosiński, Ryks, Bałaga, Jabrzykowski, Michalkiewicz, Sokołowski, Kubicki, Hlond oraz prałaci Chwiek, Barkowski, Boroński, Wilkomski. Prócz powyższych na zjazd przybył ma wieczorem z

Wczorajsza dyskusja nad ustawą o bezrobociu wniósłą pozatem przykry rozdzwięk pomiędzy stronnictwa robotnicze (P.P.S., Ch. D. i N.P.R.), a kluby ludowe, które wraz z prawicą utraciły kapitalne poprawki, biorące w obronę pracowników.

Kluby robotnicze szły w głosowaniu zwartą ławą, lecz uległy przewadze. W ten sposób przepadła ich poprawka rozciągnięcia ustawy o bezrobociu na pozabawionych pracy pracowników umysłowych, — których, według obliczenia referenta pos. Puchalki (Ch. D.) jest około 50.000.

Pos. Puchalka w obszernym i sumiennie opracowanym sprawozdaniu starał się przekonać Izbę o słuszności swej tezy. Cóż jednak poradzić na upór większości, która, prowadząc strusia politykę, nie chce o tem nawet słyszeć. Pos. Trepka (Zw. L. N.) postawił wniosek, dla którego znalazła się olbrzymia większość i poprawka Senatu o wykluczeniu pracowników umysłowych z pod działania ustawy została przegłosowana.

„Wyzwolenie“ udawało, że po piera stanowisko klubów robotniczych, ale tak się dzwimie jakoś złożyło, że w chwili głosowania trzy czwarte wyzwoleńców było zajętych w bucie!

Nie sądzimy, aby takie stanowisko przyczyniło się do zmniejszenia rozdzwięku pomiędzy pracownikami a chłopstwem. Przeciwnie! Rozdzwięk ten będzie pogłębiony!

Przy głosowaniu nad poprawką pos. Pawłowskiego (grupa Bryła) o zniesienie zasiłków dla bezrobotnych od 10 do 15 proc. (zależnie od liczebności rodziny), stronnictwa chłopskie głosowały wraz z prawicą.

A później się dziwił, że pracownik, zarówno umysłowy, jak i fizyczny, nie ma zaufania do wsi!

Wydzivają i skarżą się. Jest też czego!

Ustawę z reakcyjnymi poprawkami Senatu uchwalono i odesłano ją po raz drugi do drugiej Izby. A no zobaczymy, co tam z tem zrobimy.

Przy dość przykrych epitetach ze strony klubów robotniczych, posłowie ludowi opuścili salę obrad, która zapełni się ponownie dziś o godz. 4-ej po południu.

Na porządku dziennym dalsza dyskusja budżetowa.

Kulejąca reforma rolna kuśtyka wciąż z Sejmu do ministerjum i z ministerjum do Sejmu

Dymisja ministra reform rolnych p. Ludkiewicza nasuwa szereg refleksyj w związku z ustawicznie powracającą na porządek dzienny sprawą reformy rolnej.

Ustawa o wykonaniu reformy rolnej z 15 lipca 1920 r. była aktem raczej spontanicznym, przyznającym ziemię, przedewszystkiem żołniercom, ochotnikom, oraz masom ludowym, placącym podatek krwi i mienia.

Strona prawna i ekonomiczna szwankowała wielce, rząd, reprezentowany wówczas przez tegoż samego p. Janickiego i p. Ludkiewicza, jako naczelnika wydziału reform rolnych nie wystąpił z odpowiednio opracowanym projektem ustawy, tak, iż Sejm nie mając pod ręką odpowiednich materiałów odpowiadających

napędce sklepów obecnie obowiązującą ustawę o reformie rolnej.

Ustawa o reformie rolnej okazała się w praktyce wręcz niewykonalną: raz z powodu fatalnego postawienia sprawy

wyłączenia pod względem prawnym i formalnym, a następnie z powodu niemniej mało realnego i zupełnie chybionego projektu

sfinansowania reformy rolnej.

Pomimo późniejszych doświadczeń, okazujących zupełną niemożliwość praktycznego zrealizowania osadnictwa na zasadach ustawy roku 1920 rząd ziemski rozbudowywał się coraz szerzej, pochłaniając olbrzymie sumy na pensje urzędników i koszty administracyjne, bez żadnych widocz-

Komornicy łódzcy robią majątek na protestach wekslowych 200 kłódek na zakładach handlowych

Łódź przeżywa obecnie powtórnie ogórkowe czasy — jedyne w dziedzinie wekslowej panuje niezwykle ożywienie.

W ogonku trzeba obecnie odbierać protestowany weksel, w długim ogonku czekać na wytku pieniądze tego weksla, w ogonku czekać na wyrok sądowy na dłużnika, lecz najgorzej przedstawia się sprawa ze zlicytowania niem, gdyż wszyscy komornicy mają już zajęcie na trzy miesiące.

Powiększenie powiatu warszawskiego

Roda ministrów w dniu 2-go lipca 1924 r. powzięła uchwałę, regulującą pod względem prawnym granice powiatu warszawskiego. Do powiatu warszawskiego włączy się z powiatu płońskiego gminę wiejską Poinie-

Powoli, nie tłóczcie się!

Macie dosyć miejsc wymiany marek na złote

Wymiana marek polskich na złote — jak to już donosiśmy — odbywa się w oddziałach Banku Polskiego oraz we wszystkich kasach skarbowych.

Bank Polski, w celu podolania nadmiernemu napływowi zmieniających marki w pierwszym dniu wymiany, uruchomił 4 specjalne kasy do wymiany. Otwórczenie większej liczby kas w pierwszym dniu okazało się niemożliwe ze względu na nawał zajęć bankowych w związku z ultimo. Natomiast od wczoraj funkcjonuje 10 kas wymiennych.

Odciążyć interesantów od Banku winny Centr. Kasa Państwowa (Rymarska 5), kasy skarbowe, do których naogół zwraca się o wymianę marek osób niewiele, kasa skarbowo nr. 1 przy ul. Rymarskiej 1, która już od miesiąca uruchomiła specjalną kasę, wczoraj nie odczuła nadmiaru interesantów. Oprócz tej kasy wymianę marek skutecznie kasa

rych postępów parcelacji. Rząd postanowił prowadzić osadnictwo we własnym zarządzie, usuwając inicjatywę prywatnych przedsiębiorstw osadniczych oraz społecznych instytucji parcelacyjnych na dalszy plan.

Doprowadziło to do zupełnej stagnacji w zakresie reformy rolnej i działalności urzędu ziemskiego, który zamiast zapoznać się z wynikami prac nad reformą rolną zagranicą

organizował się i reorganizował się.

tracąc czas najlepszych koniunktur dla parcelacji wówczas, gdy włościństwo polskie rozporządzało znaczną gotówką występując, jako chętny nabywca ziemi dworskiej. Obecnie Rząd wystąpił z projektami, opartymi na

niemieckiej ustawie reformy rolnej bez należytego przemyślenia problemu i zastosowania go do naszych warunków.

Fatalnie przeprowadzone oszczędności i brak wszelkiego zainteresowania się wynikami nauki i praktyki zagranicą sprawiły, że ministerjum reform rolnych nie mogło sobie pozwolić na wysłanie delegatów zagranicę, celem zapoznania się z rezultatami już przeprowadzonych reform rolnych, tracąc blisko rok czasu na bezplodne

załatwianie „kawalków“.

Znowu Sejm musiał wziąć inicjatywę w swoje ręce i obecnie grozi ponownie powierzenie i bylejakie sklecenie napędce nowego projektu ustawy o reformie rolnej, co już ostatecznie

zabagni sprawę.

zabagni sprawę.

SATYR Z ULICY ŻŁOTEJ

Hasa nago przy otwartych oknach, kokietując lokatorki z przeciwka

Zaniepokoleni rodzice zaskarżyli go do sądu

(Telefonem od warszawskiego korespondenta)

Przed pół rokiem do pięciopokojowego mieszkania na pierwszym piętrze domu nr. 17 przy ulicy Żłotej sprowadził się lekarz chorób skórnych, do którego F.

Nowy lokator jest kawalerem, mieszka sam, lecz nie lubi samotności.

czego nie można mu brać za złe. Prócz chorych przyjmuje pacjentki zdrowe, z którymi oczywiście nie odbywa praktyk lekarskich. Niktby doń nie miał żalu, gdyby podczas wizyt tego rodzaju

zapuszczał rolety, ale, jak się zdaje, brak jest w mieszkaniu doktora zasłon tego rodzaju.

Pan F., człowiek atletycznej budowy, jest doskonałym gimnastykiem i całymi godzinami ćwiczy się w tym pięknym

kunszcie. Dla większej swobody ruchów

rozbiera się

do ostatniej tasiemki i hasa nago po mieszkaniu, wyprawiając najrozmaitsze skomplikowane łamańce.

Po przeciwległej stronie ulicy, w oknach domu nr. 16, — skrzą się oczy młodych dziewcząt. Nagi lekarz

wypręża muskuły,

przegina ciało rytmicznie, a młode lokatorki z vis-a-vis przypatrują się gimnastyce, po dziwiąjąc jego herkulesowe kształty.

Popisy pana F. wywołały nieporozumienia w kilku rodzinach. Matki

wzbroniły córeczkom

zbliżać się do okien, pozapuszczając firanki, w pewnym mie-

szkanu zamalowano szyby kreda, ale wszystkie te środki okazały się niedostateczne. Wreszcie jeden z ojców

wniósł skargę

do komisariatu. Dr. F. stanie wkrótce przed sądem.

Blondyn i jego czarna kochanka Puszczali w obieg fałszywe dotary Dobra pamięć kupca z Konstancina przyczyniła się do ujęcia oszustów

(Telefonem od warszawskiego korespondenta)

Przed kilkoma dniami zjawiała się w Konstancinie zawołana

brunetka w żalobie,

którą mieszkańcy jednogłośnie przewalili „Czarna Dama”. Tajemnicza niewiasta przechadzała się po leśniku w towarzystwie wysokiego blondyna.

Nie uszło uwagi letników, że blondyn starannie unikał

spotkania z policją

i na widok granatowego munduru pośpiesznie skrecał w boczne ulice.

„Czarna Dama” usiłowała w kilku sklepach zmienić

banknot 100-dolarowy.

wszędzie jej jednak odmawiano. Aż wreszcie znalazł się taki kupiec, co spełnił życzenie nieznanemu. Cóż, kiedy nazajutrz okazało się, iż cenny papierek

był fałszywy.

Po udanej transakcji brunetka i jej partner wyiechali z Konstancina, ale trzeba trafić, iż jeden z tamtejszych kupców przy pomnił sobie, iż przed trzema laty widział blondyna

na ławie oskarżonych

w sądzie okręgowym warszawskim, gdzie go sędzono za kradzież banknotów 1000-marko-

wa. Odkrycia Dr. Woronowa i mełoda Steinacha stała się powodem szeregu zbrodni jakich się dopuszczali dwaj chicagowscy młodzieńcy: Ryszard Loeb i Natan Leopold, obaj synowie bogatych rodzin.

W pewnej chwili życia, gdy zabrakło młodzieńcom pieniędzy na hulanki postanowili

chwycić się awanturniczego lecz intratnego przedsięwzięcia — polegającego na

porywaniu młodych chłopców i wycinaniu im gruczołów, które mają zastosowanie przy zabiegach sprządzających

odmłodzenie.

Szereg ich zbrodni jest liczny, narazie jednak zdołano im udowodnić

porwanie

14 letniego Roberta Franksa i Karola Reama 22 letniego szofera.

Robert Franks nie wytrzymał operacji i

zmarł pod nożem.

natomiast 22 letni szofer przyszedł do zdrowia i przypadkiem poznał swych oprawców.

Opowiadanie Reama brzmi sensacyjnie:

Gdy stał z swą dorożką na ulicy zbliżyli się do niego

obaj zbrodniarze

i wszczęli z nim przyjazną rozmowę dopytując się o jego zdrowie i wiek.

Po dłuższej pogadance wsiedli do samochodu i kazali się wieźć na odległy punkt miasta.

Po pewnej chwili szofer

stracił świadomość

pod wpływem narkotyku, którym go obezwładnili zbrodniarze.

Skoro się obudził i odzyskał przytomność spostrzegł, iż jest

okaleczonym

i doszczętnie obrabowanym.

W kilka dni później oddała mu policja jego auto porzucone na ulicy w przeciwległym końcu miasta.

Sledztwo zatacza szerokie kręgi albowiem bestjalscy bandyci dopuścili się wielu takich zbrodni.

Zbyszko Cyganiewicz rozwiódł się z żoną

Gwałtowna hiszpanka biła i głodziła spokojnego lwa polskiego

Przed sądem najwyższym stanu Jork w Ameryce północnej odbył się w tych dniach

proces rozwodowy

najsilniejszego w świecie człowieka, Zbyszka Cyganiewicza, który przez szereg lat z rządu posiadał

mistrzostwo świata

w atletyce. Wedle aktu procesowego Zbyszko Cyganiewicz skarży swą cieką i gibką żonę ważącą ledwie 47 kg. o

okrutne i brutalne

obchodzenie się z mężem. Zbyszko ożenił się dnia 26-o sierpnia 1921 roku w Havanna.

Żona jego jest

Hiszpanka

i nazywa się z domu Amelja Diaz. Młoda para spędziła miesiącę poślubne w majątku Zbyszka w Old Orchard, położonego obok Buffalo. W pierwszych dniach pożycia uroczą seniorita okazała się zwyczajną piekielnicą

Biła i głodziła

męża. Zbyszko jednak z dobroduszością wspomniał o tym, iż żona znosiła kaprysy małej żonki — lecz i to cierpliwość się wyczerpała. Przed pół rokiem rozpoczął proces rozwodowy, a w tej chwili żywa już kawalerskiej wolności.

Z sądów

Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok pierwszej Instancji wydany na zazdrosnego fryzjera Gwiazdę

(Telefonem od warszawskiego korespondenta)

W sprawie Stanisława Gwiazdy, fryzjera, skazanego w lutym r. b. przez sąd okręgowy w Warszawie na rok zamknięcia w twierdzy za usiłowanie zabójstwa Czesławy Ostrowskiej i za uszkodzenie ciała innym przysgodnym osobom na rogu Maryszalskiej i Wspólnej — zapadł wczoraj wyrok sądu apelacyjnego, pozostawiający w swej mocy karę, wyznaczoną przez sąd okręgowy.

Duże wrażenie wywołało złożone przez oskarżonego Gwiazdę na stole sędziowskim zaświadczenie, o tem, iż po wszystkich krwawych przeżyciach i pozostawieniu ofierze swej pamiętki w formie rany na reku, obecnie Gwiazda zaprowadził już Ostrowską na ślubny kobierzec i jest prawym małżonkiem tej, która przez lekomyślność wywołała krwawe zajście.

Ukoronowany kat austriacki powiesił podczas wojny kilkadziesiąt tysięcy ludzi w Małopolsce a dziś procesuje się z rządem polskim o swoje dobra

Oslawionej pamięci arcyksięcia Fryderyk Wiesztel naczelny wódz

armii austriackiej w czasie wojny światowej wniósł do międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze, skargę przeciwko konfiskacie jego majątków położonych w Czechach.

Arcyksiążę jest dobrej myśli, iż wygra sprawę i odzyska swą fortunę w Czechach.

W najbliższym czasie ma za-

miar wystąpić arcyksiążę z podobnym procesem przeciw rządowi polskiemu

i jugosławijskiemu. Postać arcyksięcia Fryderyka jest zapisana dobrze w pamięci polskiej, a czyni jego i masowe wieszania za rzekome szpiegostwa na rzecz Rosji (?) były liczniejsze od Murawiewowskich.

W b. Galicji kilkadziesiąt tysięcy ludzi padło ofiara jego zwyrodniałej krwiożerczości.

Cała Europa zagrożona przez śpiączkę

Epidemia tajemniczej choroby rozszerza się coraz bardziej

Sekcja epidemiologiczna Wydziału zdrowia przy Lidze Narodów ogłasza w swym miesięcznym raporcie niepokojące szczegóły dotyczące wzmaga-

jącej się w Europie epidemii śpiączki, tajemniczej zarazy, której istoty lekarze dotychczas nie wyjaśnili. Epidemia szerzy się szczególnie w Anglii i w ciągu miesiąca mają zanotowano

278 wypadków. Lecz nitylko Anglia jest siedliskiem tej choroby.

Zanotowano ją w Szwecji, w Szwajcarii, w Niemczech i w włoskich miasteczkach portowych, gdzie objawiła się w kilkudziesięciu wypadkach.

Poraz pierwszy w Europie zjawiała się śpiączka w Szwajcarii w r. 1920. Występowała jednak jako

następstwo grypy.

Obecnie zrodziła się jej nowa odmiana, albowiem nie towarzyszy jej żadna inna choroba.

Zamach na wielkiego księcia Konstantego Mikołajewicza 3 lipca 1862 r.

(W 62 rocznicę — z pamiętnika Gamastona)

27 czerwca przed g. 8 rano w pobliżu ogródka wód mineralnych w ogrodzie Saskim nie wiadomy człowiek strzelił z rewolweru do namiestnika Lüdersona, raniąc go poważnie w kark. Strzelający uszedł bezkarnie przez Instytut wód mineralnych na ul. Graniczna, i nigdy go nie wykryto. Obecny w pobliżu kolega Henryk Klejnadel opowiadał mi, że na trawniku znaleziono przyprawne wazy i brode, które widocznie strzelający porzucił.

Rzeczy Lüdersona już się kończyły, albowiem car Aleksander II, jako „wielka troska dla narodu polskiego” już na tydzień przed atentatem zamianował namiestnikiem Królestwa Polskiego, brata swego Konstantego, którego przybycia do Warszawy lada dzień oczekiwaliśmy.

2-go lipca porożlepiano i porozrzucano na ulicach plakaty następującej treści:

„Za kilka minut na murach Warszawy, stanie moskiewski wielki książę, z rodziny zbrodniarza, który w roku zeszłym prze-

jechał dwakroć rozkazał swoim żołdakom przelewać krew ojców, matek, braci i sióstr naszych! Polacy! nie oddawajcie się złudnym nadziejom i marzeniom! Niech serca wasze pozostaną głuche na chwyte i obłudne obietnice cara, a groby ofiar pomorodowanych i żaloba, która nosicie, niech przypominają mu straszne zbrodnie tu popełniane i spadną ciężkim brzemieniem na jego sumienie.

Ulice, któremi przejeżdżał będzie, powinny być puste i smutne, jak smutne sa serca matek, których synowie gina w pustyniach orenburskich”.

Ponieważ były wakacje zaraz po obiedzie pobiegliśmy na Nowy Świat — gdzie na rogu Ordynackiej mieszkali Trzeciakowie, on był kolegą ojca z grodzieńskiego gimnazjum, dwaj zaś starsi synowie moiimi i żyliśmy w wielkiej przyjaźni. Okna w mieszkaniu były otwarte — ale nikt nie wyglądał, my tylko we trójkę zaczęliśmy za firankami, oczekiwaliśmy przejazdu.

Koło pół do szóstej przejeżdżał otwarty powóz z wielkim księciem i jego małżonką — on był ubrany w mundur huzarów grodzieńskich z amarantowym kepi — ona również miała ozdoby amarantowe. Na zajutrz mówiono, że to były na umyślnie polskie barwy narodowe???

Wielki książę jechał z dworca petersburskiego do Belwederu; — Krakowskie Przedmieście, Nowy Świat i Aleje Ujazdowskie były puste jakby kto wymiotti, nawet przechodnie uchodzili do bram, a dorożkarze ukrywali się na poprzecznicach — w oknach i na balkonach również nie było nikogo.

Nazajutrz odbyło się uroczyste nabożeństwo w Soborze na Długiej ulicy, a wieczorem gale widowisko w Wielkim Teatrze. Wielki książę, nie czując końca, około g. 9 i pół opuścił łożo i udał się do oczekującego na powozu, skóra wsiadł, zbliżył się do niego, z małego zbiorowiska ludzi, oczekujących na wyjście, w. księcia, jakiś człowiek i wystrzelił

a bout portant *).

Rannego w ks. odprowadzono do pokoju przy cesarskiej

* Podobno W. Ks. myślał, że podaje mu prośbę i przechylił się do niego.

łożo, gdzie go opatrzone. Rana była lekka; kula przeszła przez szynel i mundur, zdarła skórę i utkwiała w szlifie.

Sprawcę zamachu pochwyciono i odwieziono do Cytadeli nazywał się Ludwik Jaroszyński, czeladnik krawiecki. Później opowiadano, że w drodze do Cytadeli, gdy go policjant pytał, jak się nazywa i dlaczego strzelał miał odrzec: — Tobie, durnu nic nie powiem, odpowiem żandarmom, żem się pomścił za gnębioną Ojczyznę.

Więść o zamachu na wielkiego księcia z błyskawiczną predkością obiegła Warszawę — nazajutrz składano mu wyrazy wielkiego współczucia i powinszowania ocalała, on bardzo serdecznie przyjmował delegacje i zapewniał, że zamach nie będzie miał żadnego wpływu i nie powstrzyma go od reorganizacji zarządów i ulg dla Polaków.

W Katedrze odbyło się dziekane nabożeństwo i arcybiskup Feliński z ambony potępił zamach i jego sprawcę.

13 lipca wielka księżna powiła syna i zaraz rozeszła się pogłoska, że syn będzie chrzczoney w pałacu Łazienkowskim i do jego poduszeczki przyszyją tysiąc wstążek amarantowego koloru, które wyrzucą przez okna pałacu, aby naród polski

trzymał go do chrztu! Bajka ta uproszywie krawczyła po mieście z dodatkiem, że to Wielopolski doradził wielkiemu księciu i namówił do nadania nowonarodzonemu imienia Wacława.

W kilka dni potem ochrzczono zwyczajnie, bez żadnych osobliwych uroczystości, małego imieniem Wacława. I jako łaskę znieiono nakaz chodzenia wieczorem z latarkami. Nakaz ten obowiązywał od lutego, kiedy ogłoszono stan wojenny. Dzika, barbarzyńska ta sztykana ze światłem po mieście oświetlonym latarniami gązowemi burzała cywilizowane kraje Zachodu. Rozumie się, że płatano różne figle; np. dwu wyrostków niosło na drągu olbrzymią papierową latarnię, gdy ich aresztowano za to że jeden nie miał latarki, kłótili się między sobą i obaj przynawali się do tej jednej latarki. W rezultacie wsadzono ich obu na całą noc do kozy. Nazajutrz noszono po dwie latarnie na jednym drągu.

Malcy chodzili z olbrzymiemi, wiejskimi latarniami, elegancka młodzież nosiła miniaturowe, polerowane, mosiężne lub z nowego srebra okrągłe latarki oliwne z płomykiem kilkumilimetrowym, były one za pomocą konikowego haczyka wpinane w dziurki guzików pałta.

LATEM i haczykowa ty nos ma swoje strony.

Baczność!

Baczność!

Od Komunii św.

zdjęcia fotograficzne tylko 5 złotych od 12 fotografii z bezpłatnym dodaniem dużego obrazu, wykonywa najstarszej jeden z najstarszych zakładów fotograficznych w Toruniu

Br. Melnickich
Podmurna 52 Podmurna 52
w pobliżu Teatru Miejskiego i Starostwa Powiatowego.

Dookoła „plotek“ o motywach klasyfikacji w szkołach średnich!

W związku z artykułami „Słowa Pomorskiego“, omawiającymi wyniki klasyfikacji w naszych szkołach średnich, wyśialiśmy do Dyrekcji państwowego gimnazjum męskiego naszego współpracownika celem poinformowania się, jakie stanowisko w tej kwestii zajmują kompetentne sfery szkolne, jakie stawiają sobie cele na przyszłość i jak się odnoszą do tego ogólnego niezadowolenia, które się przejawia w szerokich sferach społeczeństwa.

— Sądzę — odpowiedział Dyrektor zakładu dr. Mianowski — że niezadowolonych jest mniej, niż przypuszczamy, wiele bowiem osób stojących w związku z uczniami, którzy nie otrzymali promocji, uznało słusność klasyfikacji szkolnej i pogodziło się z myślą pozostawienia ucznia na drugi rok w tej samej klasie. Pozostała drobna garstka ludzi, która za wszelką cenę chciałaby obalić klasyfikację końcową, lub przynajmniej wyrzucić zemstę na nauczycielach. Ci starają się jaknajwięcej szkodzić; aby jednak zyskać zwolenników i ze sfer pozaszkolnych, wynajdują sobie dogodny tło, na którym każda akcja potoczy się raźniej i skuteczniej: oto oskarżają nauczycieli o dzielnicowość, przedstawiając swoje dzieci jako ofiary. Jest to akcja skądinąd i oburzająca, tem bardziej, że oparta na kłamstwie, znajdując jednak poklask w kołach jednostek o złej woli lub małej kulturze. Nie przeczę, że nawet ludzie wysoko oświeceni i zaci ni mogą przez pewien czas pozostawać pod wpływem takich przekonań; ci jednak zmieniają zdanie, skoro zobaczą, jak bezstronnie szkoła zmierza do swego celu.

— Jakż jest najbliższy cel szkoły? Postawić ją chcemy na poziomie europejskim, przewidywając, co do wiedzy i co do wymagań stawianych uczniom. Szkoła nasza przechodzi obecnie z okresu organizacji w okres stabilizacji — ustala się wymagania, wykonuje ściśle program, przestrzega się metod wychowawczych i wszystko zaczyna przybierać konkretne formy. Ulgi i pobłażania, o ile chodzi o stopień wymaganej wiedzy, oddalają nas od celu. Z tą młodzieżą, która obecnie otrzymała promocję, będzie można rozpocząć w przyszłym roku szkolnym normalną naukę.

— Czy nie uważa p. Dyrektor, że wynik klasyfikacji zaskoczył niejako tutejsze społeczeństwo i nikt się nie spodziewał tak fatalnych rezultatów?

— Wynik klasyfikacji nie zaskoczył nikogo, bo klasyfikujemy trzy razy do roku, urządzamy nadto konferencje wywiadowcze. Być może, iż niektórzy sądzili, że, jak to się często dzieje, szkoła spardona przy końcu roku uczniom leniwym lub nieprzygotowanym; ale zawiedli się i dobrze się stało, gdyż zadaniem szko-

ły jest nie tylko przelewać na wychowanków wiedzę, ale też i wyrabiać w nich poczucie odpowiedzialności. Klasyfikację obecną przytopywano zatem już od września ub. roku, stopień wymagań był stale dość wysoki, a klasyfikację śródroczne przestrzegano młodzież przed lekceważeniem obowiązków uczniowskich. Każdy więc uczeń i wszyscy rodzice przewidywali dokładnie prawdopodobieństwo złego wyniku.

— Dlaczego więc tak złe rezultaty? — O ile chodzi o młodzież — może są to resztki psychozy wojennej, która da się ująć w jednym słowie: niechęć do pracy; może też wyniki zbyt łagodnej klasyfikacji w ubiegłych latach: w każdym razie obserwujemy to samo zjawisko i w innych dzielnicach. W interesie dobra społecznego powinna szkoła z tem walczyć. Jeden z ostatnich Ministrów Oświaty nawoływał do podniesienia wydajności pracy w szkole i zalecał usuwanie elementów nieodpowiednich drogą surowej klasyfikacji. O ile chodzi o nasze lokalne warunki, należy zauważyć, że brak szkół zawodowych skierowuje do naszego gimnazjum całe zastępy młodzieży, nie nadającej się do szkoły średniej ogólnokształcącej i studiów humanistycznych. Te okoliczności tłumaczą w dużej mierze zły wynik tegorocznej klasyfikacji.

— Czy może nas p. Dyrektor zapewnić, że klasyfikacja została dokonana bezstronnie?

— Rozumiem to pytanie i jego cel — a odpowiedź moja brzmi: tak, braliśmy tylko pod uwagę postępy uczniów. Prze wodnicząc na konferencjach klasyfikacyjnych i wiem, że każda nota ujemna miała swe uzasadnienie w notach poprzednich i że pod tym względem nie spotkała niezniośną żadną niespodzianką — chyba, w wielu wypadkach — przyjemną. Moim obowiązkiem było przestrzeganie logiki w klasyfikacji i ocenie i z obowiązku tego wywiązałem się należycie.

— Czy nie dopuszcza Pan jednak możliwości omyłki, lub choćby mimowolnej niesprawiedliwości?

— Ależ tak, jesteśmy przecież ludźmi. W takich jednak wypadkach władze szkolne pójdą zawsze na rękę poszkodowanemu, o ile przedstawia niezbite dowody, że przy ocenie postępów ucznia kierowano się nie tyle względami na jego pilność i wiedzę, ile innymi motywami.

— A zatem zarzut dzielnicowości...

— Jest bezpodstawny, a nawet śmieszny, bo niezgodny z psychiką ludzi, którzy pracując od kilku lat na terenie Pomorza i przyzwyczajwszy się do tutejszych warunków, nie mogą przecież dźwigać ustawicznie nienawiści w duszy. W każdym razie jest on zbyt ogólnikowy i z tego powodu należało-

by go rozpatrywać na tle poszczególnych wypadków i to tylko konkretnie. Naogół okazuje się zazwyczaj nieprawdziwym. Obarczanie nim większości stanu nauczycielskiego, głośno-

wne podawanie dzielnicowości jako motywu postępowania jest zwyczajem oszczerstwem. Przeciwnie oszczercom dyrekcja zmuszona będzie wystąpić na drogę sądową.

Więści z kraju cytryn i pomarańcz.

RZYM, 2. 7. (Pat.) Jak donoszą dzienniki, potwierdza się pogłoska, iż Mussolini nie weźmie osobiście udziału w konferencji londyńskiej.

RZYM, 2. 7. (Pat.) Pisma donoszą, iż Mussolini zarządził, aby milicja złożona w dniu 23. bm. przysięgła na wierność królowi.

RZYM, 2. 7. (Pat.) Stronnictwa opozycyjne postanowiły wziąć udział w pra-

cach komisji w związku z weryfikacją mandatów wyborczych. Poseł Rodino oświadcza w „Popolo d'Italia“, iż usunie się opozycji od udziału w uroczystości złożenia odpowiedzi iż na mowę tronową oraz złożenie wiceprezdydentury przez członka opozycji nie były skierowane przeciwko królowi, lecz były tylko konsekwentnym stosowaniem polityki biernego oporu wobec prac parlamentu.

Kto potrzebuje drobnych?

WARSZAWA, 3. 7. (Pat.) Aby w obiegu mogła się znaleźć szybko jak największa ilość drobnych pieniędzy, tj. biletów zwalkowych i bilonów, oprócz wypłacania tych pieniędzy przy wymianie marek, centralna Kasa Państwowa oraz oddziały Banku Polskiego wymieniają większe banknoty złotowe na bilety zwalkowe i bilon. Aby zaoszczędzić kasjerom liczenia pożądanym jest zwracać się o większe ilości drobnych pako-

wanych w paczki, woreczki i rolki. Bilety zwalkowe znajdują się w paczkach po 100 sztuk każdego gatunku od 1 grosza do 1 złotego. Bilony zwalkowe znajdują się w woreczkach po 1000 sztuk 5-groszów (50 zł.), po 250 szt. 20-groszów (50 zł.) i po 2000 szt. 50-groszów (100 zł.). Woreczki mają plomby mennicze. Nadto Bank Polski wydaje bilon metaliczny w rolkach po 50 szt. każdego gatunku.

Położenie gospodarcze w Wielkopolsce.

Przesilenie, jakie przeżywa obecnie przemysł i handel w całym kraju, Wielkopolska odczuła w ubiegłym miesiącu stosunkowo w słabszym stopniu, niż inne dzielnice, przede wszystkim dzięki temu, że większość poważniejszych placówek została ufundowana w swoim czasie przez solidne banki, które dokładają obecnie wszelkich starań i możliwych wysiłków, ażeby te przedsiębiorstwa podtrzymać i utrzymać. Niemal rolę odgrywa tu i wielka solidarność społeczeństwa i zahartowanie w walce o byt z czasów niewoli pruskiej, jak nie mniej wrodzony zmysł oszczędności i poszanowanie pieniądza.

Dzięki wspólnemu wysiłkowi większość przedsiębiorstw przemysłowych zdołała utrzymać się na dotychczasowym po-

ziomie bez znaczniejszej redukcji personelu i zmniejszenia ilości godzin pracy.

Stan zasewów zarówno ozimych, jak i jarych przedstawia się u nas bardzo dobrze. Cena żyta utrzymuje się od dłuższego czasu na poziomie od 10,50 do 11,50 za 100 kg. przy obrótach bardzo małych skutkiem braku gotówki. W majątkach średnio i gorzej zagospodarowanych żadnych zapasów ziemiopłodów po opłaceniu podatków obecnie już niema, natomiast w wielkich majątkach dobrze prowadzonych, zapasy żyta są jeszcze dość znaczne; w wielu majątkach przerzucono się już od intensywnego siewu żołą do uprawy buraków, rzepaku itd. i pęd ten zatacza coraz szersze kręgi, tak, że w roku przyszłym obszar pół, zajętych pod zboża, będzie u nas mniejszy, niż lat ubiegłych.

Półkolonie letnie dla dzieci.

Rodzice, posyłajcie tam swoje dzieci z pełnym zaufaniem.

Szkoły zamknęły już swoje podwoje. Dzieci mają ferie letnie. Radosny to dla nich czas, bo mogą oddawać się całkowicie wesołej zabawie. Niestety, bardzo wiele dzieci pozbawionych jest w tym właśnie czasie wszelkiej opieki, dzięki temu, że rodzice muszą zaraabiać na chleb codzienny. Dzieci takie, choć są samopas, nie dające się z nudzić zabawą, lecz nawet łatwo ulegają pewnemu zdziczeniu.

Aby temu zapobiedz, kilka miejscowych organizacji społecznych (jak Nar. Org. Kobiet, Tow. Polek i inne) przy pomocy Magistratu zorganizowały w Toruniu trzy półkolonie letnie dla dzieci. Przychodzą one tam

rano, bawią się wesoło, przez cały dzień i przed wieczorem wracają do domu, aby usnąć zdrowym, kamiennym snem.

Komitet postarał się o to, aby pobyt w półkolonii jaknajkorzystniej oddziaływał na duszę i ciało dziecka. A więc, nadzór nad dziećmi wykonują fachowe siły nauczycielskie, pod których kierunkiem dzieci się bawią; pożywnie zaś, składające się z śniadania (mleko, bułki), obiadu i podwieczorku jest dostateczne i dobre. Wszystko to otrzymują dzieci zupełnie bezpłatnie.

Spodziewać by się należało, że w takich warunkach napływ dzieci do półkolonii będzie bardzo liczny. Tymczasem z dwustu kilkudziesięciu zgłoszonych dzieci, przybywa do kolonii za-

rodzice nie tracą. Przy tej okazji donosimy, że panie z Komitetu zbierają pod domach składki na utrzymanie półkolonii. Wierzymy, że nigdzie prośba ich nie pozostanie bezskuteczna i że każdy chętnie dołoży sumę, na jaką go stać, do funduszu, potrzebnego na utrzymanie tych wielce pożytecznych półkolonii. Chodzi tutaj przecież o naszą dziatwę — o przyszłość narodu!

PROGRAM Zjazdu I. Nadwiślańskiego Okręgu Kół Śpiewaczych na Pomorzu, dnia 6. lipca br. w Grudziądzu.

Godz. 8. Zbiórka wszystkich Towarzystw ze sztandarami w Strzelnicy.

Godz. 8,30. Wymarsz do kościoła farnego z muzyką.

Godz. 9. Uroczyste nabożeństwo w kościele farnym i poświęcenie sztandaru, poczem pochód przez miasto do Strzelnicy, gdzie nastąpi: powitanie przez prezesa Tow. Lutni grudziądzkiej, przemówienia przedstawicieli władz i prasy oraz delegatów i wbijanie gwoździ pamiątkowych.

Godz. 12—14. Przerwa obiadowa.

Godz. 14. Próby połączonych chórów w Strzelnicy pod batutą dyrygenta okręgowego.

Godz. 15. Wymarsz Kół śpiewaczych do ogrodu „Tivoli“.

Godz. 16. Otwarcie Zjazdu przez prezesa okręgowego.

Godz. 15. Wymarsz Kół śpiewaczych do ogrodu „Tivoli“.

Godz. 16. Otwarcie Zjazdu przez prezesa okręgowego, przemówienia przedstawicieli władz i prasy, występy chórów ogólnych, do których stanie z górą 1000 śpiewaków, oraz popisy poszczególnych Kół okręgowych i pozaokręgowych, poczem ogłoszenie wyniku popisów i uroczyste wręczenie flagi.

Godz. 22. Zabawa w salach Teatru Miejskiego i w Strzelnicy.

Biuro zjazdowe do godz. 15 w Strzelnicy, od godz. 15 w Tivoli.

TARGI REMONTOWE:

Tegoroczne targi remontowe odbędą się:

16. września 1924 r. (wtorek) o 11,30 rano w Toruniu;

18. września 1924 r. (czwartek) o 10 rano w Jabłonowie;

20. września br. (sobota) o 10 rano w Grudziądzu;

22. września br. (poniedziałek) o 1,30 rano w Chełmie;

24. września br. (środa) o 11 rano w Laskowicach;

26. września br. (piątek) o 11 w Tucholi;

29. września br. (poniedziałek) o 11 rano w Łezwie;

1. października br. (środa) o 11 rano w Wejherowie.

Ceny wynoszą ledą około 1000 złp. za konia. Komisja remontowa zakupuje konie:

1) Typu wierzchowego, tj. młode konie w wieku od 3—6 lat wzrostu od 155 cm. wwyż, walachy i klacze struktury suchej, o dobrej budowie kostnej, stosunkowo długiej i niezbyt cienkiej szyi, prostym grzbiecie, długim, szerokim i niezbyt spadzistym krzyżem, o długiej, pochylej łopatce, suchej nodze, o silnie zarysowanych stawach i ścięgnach, o swobodnych ruchach i żywym temperamentie

2) Typu artyleryjskiego, tj. konie w zasadzie posiadające budowę taką samą jak konie typu wierzchowego, z tą różnicą, że muszą posiadać więcej masy, szerszą, dobrze umieszczone pierś i mocny, grubszy kośćceć.

Apelujemy do wszystkich

hodowców, by zechcieli odpowiedni materiał już teraz przygotowywać i targi obsłać jaknajliczniej, zabierając ze sobą możliwie dowody pochodzenia przysprowadzonych na targi koni.

Urządzenie w przyszłości targów takich w danych okolicach zależeć będzie od dostatecznego obesiania ich w roku bieżącym.

O ile targi niedopiszą, zachodzi uzasadniona obawa, że Komisja Remontowa zmuszona będzie w przyszłości posługiwać się pomocą handlarzy, co w interesie produkcji remont i samych hodowców nie jest pożądanym.

Hodowcy, którzy mają do zdania przynajmniej 6 koni remontowych, i nie chcą targów obsłać, lecz pragną, ażeby Komisja Remontowa przyjechała do nich na miejsce, zechcą o tem przed targami powiadomić Komisję Remontową nr. 4 w Poznaniu. W danym razie jest pożądanym, by hodowcy ci stawili Komisji do najbliższego lożonego targu remontowego samochód

Pomorska Izba Rolnicza Toruń.

KONCERT NA RZECZ TOW. OPIEKI NAD ŻOŁNIERZEM W CIECHOCINKU.

Przypominamy, że koncert na rzecz Tow. Opieki nad żołnierzem przy współudziale śpiewaczki polskiej p. N. Arnał odbędzie się w Ciechocinku, dn. 5. lipca br. na sali p. Millera. Pociąg z Ciechocinka do Torunia odchodzi o godz. 12,15 w nocy.

TEATR MIEJSKI.

Dziś w piątek 4 lipca premiera głosnej sztuki w 3 aktach: „Gra serc“ Kiedrzyńskiego, cieszącej się niebywałym powodzeniem na wszystkich scenach polskich.

W sobotę, 5. lipca pierwszy gościnny występ zespołu słynnego tragika polskiego Karola Adwentowicza w 3 aktowej sztuce Strindberga „Ojciec“.

W niedzielę 6. lipca drugi i ostatni występ tegoż zespołu w wstrząsającej tragedji Andrejewa „Myśl“.

Bilety już do nabycia w kasie teatru.

Co grają w Teatrze?

Dziś.

Premjera „Gra serc“.

Jutro.

„Ojciec“ — występ zespołu K. Adwentowicza.

Co wyświetlają w kinach?

Nowości: „Modelka“.

Apollo: „Florette i Patapon“ czyli „Przygody w kąpielach“.

Zginął

pies policyjny

(wilk). Wabi się „Rex“. Zawiadomić proszę komisarza Kotlarewicza, Kom. Policji na m. Toruń. Przywłaściciel odpowie sądownie.

Do sprzedania

dobrze utrzymana duża palma pokojowa (husarskie skrzydła).
Wiadomość: dyr. Magiera, Seminarjum męskie, ulica Sienkiewicza 38 I, wejście od strony połudn. Oglądać można od 11 do 6.

Ekspedycja

Władysław Kowalski
Toruń, św. Jerzego 66
Tel. 191
najtaniej i najszybciej załatwia wszelkie czynności, wchodzące w zakres spedytorstwa.
Szybko i tanio.

Książki

do czytania wypożycza
CZYTELNIA POLSKA
A. BOJANOWSKI
w Toruniu
Piekary 26 - Tel. 349

Józef Nawrocki

Skład jubilerski
Toruń, ul. Szevska 24
Polecam zegary stojące Becker, „Westminster“. Cudowną melodie w bicie wydaje zegar „Westminster“. Stale na składzie mechanizmy do tychże jak „Westminster“, Becker i Junghans światowej sławy. — Specjalność: ślubne obrączki. Wielki wybór biżuterji. Własna pracownia. Obsługa fachowa.

Pokój umeblowany

dla dwóch panów do wynajęcia. Klonowicza 42 I piętro.
Profesorka języka francuskiego udziela lekcji i konwersacji w kompletach i pojedynczo. Bliższych informacji udzieli w mieszkaniu p. Szymańskiej przy ul. Bydgoskiej 90 III p. między 7—8 wiecz.

Św. Katarzyny Nr. 3.

Polskiego z historją literatury udziela rutynowana nauczycielka (Warszawianka). Przygotowania na maturę i do egzaminów państwowych. Ul. św. Katarzyny 3 I p. z bramy na prawo
Sprzedam bryczkę wyjazdową, uprząż na 4 konie i koła do wózka. Wiadomość w administracji „Expressu Pomorskiego“ dla M

Czytajcie „EXPRESS“

Biegłej dziewczyny
potrzeba zaraz do golowania w Restauracji
Z. Deczyński
Reklama jest dźwięnią handlu i przemysłu

Składajcie ofiary na cele Pomorskiej Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Ceny prenumeraty: Miejscowe 2,50 zł. z odnośaniem lub zamiejscowe 2,75 zł., granicą 4,00 zł. Ceny ogłoszeń: W tekście specjalne 15gr. milimetr, zwyczajnie 10 gr. milimetr. Drobne ogłoszenia 6 gr. za wyraz. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada. Ogłoszenia graniczne i tabelaryczne o 50% drożej. Od cen powyższych opustów nie udziela się. Administracja otwarta od 9-jej do 6-jej. Redakcja od 4.30 do 6-jej.
Wydawca: WŁADYSŁAW BŁONSKI. Drukarnia Robotnicza W. Pawlak i S-ka w Toruniu. Redaktor odp.: ALEKSANDER KWIATKOWSKI